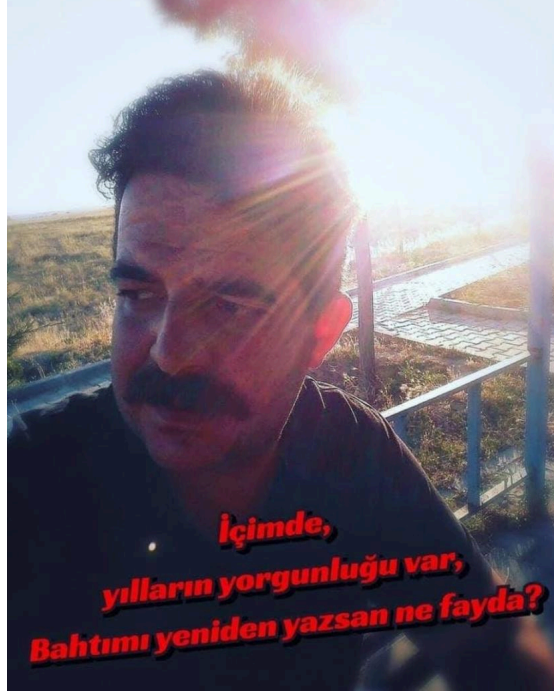

Ömrüm Hicran

– MESUT ÇİFTÇİ · 15 Eylül 2025

Bir katresi dahi yoktur huzurun cihanda,
Bu hakikatte bulunmaz kuşku nihanda,
Zerrece derman ve takat kalmadı canda,
Ruh ve zihin aynı çilede ve aynı hicranda.

İstemez miydim ki bende asude olsaydım,
Şansın şen rüzgarında hayata tutunsaydım,
Dertsiz, çilesiz bir ömrün maliki olsaydım,
Varlık içinde yaşayıp ömrü tamamlasaydım.

Lakin bir lahza olsun gülmez bana bu felek,
Feleğin gülümsemesi için ne yapmak gerek?
Cepte, cepkende, yende, kaftanda olmuş elek,
Bu kulun ne günahı vardır ki affedilemeyecek?

Yazgımın kalemi karadan başka renk bilmez mi?
Bu kapkara yazgı ömür boyunca silinmez mi?
Günüm gecem berbat felek bana gülmez mi?
Bu kadar çile, bu kadar dert artık yetmez mi?

Bende doğdum her insan gibi bir garip anadan,
Nasibim yokmuş ana, baba, kardeş ve atadan,
Bari bahtımın yıldızı doğsa artık ayrılısam karadan,
Bahtımı ak etse de beni de mesut etse yaradan.

Hem okur hem yazarım bilirim doğru ve eğriyi,
Lakin ne ettiysem çözemedim bu kara kemliği,
Keşke var olmasaydım da bulmasaydım benliği,
Ömür de şiir misali bitiyor yitirdim artık gençliği.